

Med vilket syfte?

En kartläggning av lokalt stöd till ungas organisering

Med vilket syfte?

En kartläggning av lokalt stöd till ungas organisering

En rapport från projektet Villkor Lokalt med stöd från Ungdomsstyrelsen

LSU - SVERIGES UNGDOMSORGANISATIONER

Ansvarig utgivare: LSU

Redaktör: Olle Svahn

Tryck: Lasertryck, 2012

Layout: Gabriel Holmbom

egdesign.gabriel@gmail.com

Foto: Stina Loman, Linnea Ornstein, Petter Cohen, Carl-Oskar
Linné, Oskar Kollberg

INNEHÅLL

Förord	4
--------------	---

Inledning	6
------------------------	---

Varför en studie?	6
-------------------------	---

Studiens genomförande	6
-----------------------------	---

Resultat	8
-----------------------	---

Sammanfattande bild	9
---------------------------	---

Syfte med stöd till ungdomsorganisationer	9
---	---

Krav för stöd till ungas organisering	11
---	----

Medlemsantal kommuner	15
-----------------------------	----

Medlemsantal landsting	16
------------------------------	----

Hur många får stöd?	18
---------------------------	----

Stödets storlek	19
-----------------------	----

Ungdomsorganisationers inflytande och deltagande.....	20
---	----

Slutsatser	21
------------------	----

Rekommendationer	24
-------------------------------	----

Appendix1 - Bortfall.....	26
---------------------------	----

Appendix2 - Enkäten.....	27
--------------------------	----

”Genom att unga i föreningar får plats att pröva sig fram, lära sig demokratiska spelregler och dra lärdomar av arbetet förnyas och förstärks den svenska demokratin”

Felix König,
Ordförande LSU

UNGAS ORGANISERING ÄR AVGÖRANDE för samhällsutvecklingen. Att unga går samman för att förändra sin skola, att påverka kommunen i miljöfrågor, att kämpa för ett tillgängligare samhälle eller att skapa en plats för en fritid som ger någonting, är helt avgörande för många unga i Sverige.

Hundratusentals unga i Sverige är medlemmar i en ungdomsorganisation där de bor. Hundratusentals unga är därmed både med och skapar något för andra, och för sig själva, samtidigt. Genom att unga i föreningar får plats att pröva sig fram, lära sig demokratiska spelregler och dra lärdomar av arbetet förnyas och förstärks den svenska demokratin. Vår demokrati och vårt öppna samhälle är grundat på ett starkt civilsamhälle där många människor vet hur man påverkar beslut och förstår processer och strukturer i samhället. Det lär sig dagens unga inte i skolan, utan i mötet med varandra i en förening.

Unga har både sociala, ekonomiska och juridiska utmaningar att påverka sina liv och samhället. Åldersgränser sätter upp hinder för unga att organisera sig, till exempel för att få skaffa ett bankkonto. Vuxna tror att unga inte själva kan driva sin förening eller genomföra sina idéer. Dessutom saknar många unga ekonomiska resurser att själva bekosta den verksamhet föreningen ska bedriva.

Alla dessa aspekter behöver en kommunal och regional ungdomspolitik ta hänsyn till. Det måste finnas enkla och tydliga system och regelverk för föreningarna som är anpassade efter den verklighet ungas föreningar lever under. Det behöver finnas tydliga riktlinjer för att ungas föreningar ska vara just ungas föreningar, och att verksamheten som bedrivs där ska vara i de unga medlemmarnas intresse, inte föräldrars eller vuxenvärldens. Därutöver behövs fördelaktiga ekonomiska strukturer som erkänner det faktum att unga inte är en resursstark grupp. Därför finns det en särskild anledning till att ungas organisering ska stöttas kommunalt.

De lokala villkoren för ungas organisering är avgörande, eftersom det är lokalt som verksamheten bedrivs och föreningarna är en del av ungas vardag. Föreningarna skapar möjligheter till inflytande, självbestämmande och makt för unga, och därför är de en avgörande del av ett samhälle där unga tas tillvara, värdesätts och får genomslag för sina idéer och perspektiv.

*Felix König, Ordförande LSU
Mars 2012, Stockholm*

Inledning

LSU verkar för att villkoren för ungdomsorganisationer ska vara goda, att ekonomiskt och annat stöd ska vara långsiktigt och inte inkräkta på organisationernas självständighet. Offentligt stöd till ungas organisering är avgörande för starka och aktiva ungdomsorganisationer. Lokalt och regionalt stöd är minst lika viktigt som ett nationellt stöd.

LSU har länge arbetat med att stärka villkoren för ungas organisering på nationell och internationell nivå men på kommun- och landstingsnivå har LSU tidigare inte varit så aktiva. Det har länge funnits en efterfrågan på ett samlat arbete inom detta område, inte minst från LSU:s medlemsorganisationer. Därför inledde LSU projektet *Villkor lokalt*, under 2011, med syftet att stärka förutsättningarna för ungas organisering. Vi är väldigt glada att kunna presentera denna rapport som ett första steg i arbetet med att stärka de lokala villkoren, som är avgörande för ungas organisering.

Projektet har genomförts i samarbete med Ersta Sköndal Högskola och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), och med stöd från Ungdomsstyrelsen. Genom hela projektet har en referensgrupp bestående av personer aktiva i ungdomsorganisationer, eller som på annat sätt har kunskap om villkoren för ungas organisering, bidragit med sin kunskap till projektets utformning.

Varför en studie?

För att på ett effektivt sätt kunna arbeta med att förbättra villkoren för ungas organisering på lokal nivå krävs en tillgänglig kunskapsbas. Villkoren för ungas organisering är idag ett tämligen utforskat område med lite sammanställd och tillgängliggjord kunskap. För att kunna inleda ett förbättringsarbete krävdes därför en studie av villkoren på lokal nivå.

Syftet med studien var att kartlägga villkoren för ungas organisering på kommun- och landstingsnivå. Då målet var att få en samlad bild av hur de lokala villkoren ser ut i hela landet genomfördes denna studie genom en kvantitativ enkätstudie. En kvantitativ studie kan belysa en viss sorts frågor och ge en viss typ av fakta. Avsikten är att komplettera denna studie med en kvalitativ studie under 2012 för att ytterligare öka kunskapen om detta område.

Studiens genomförande

Enkäten som ligger till grund för denna studie togs fram i två versioner, en för kommunerna och en för landstingen. Frågorna formulerades med hjälp av referensgruppen, forskaren Anders Kassman från Ersta Sköndal Högskola och Calle Nathanson, handläggare på SKL.

Frågorna i den enkät som skickades ut handlar om förutsättningar för ungdomsorganisationer, undantaget idrottsföreningar och studiecirklar. Det finns en enorm bredd och mångfald av ungdomsorganisationer vilket gör begreppet något svårt att definiera. Det är också en del av styrkan hos den rörelse vi kallar ungdomsorganisationer. Det gemensamma är att ungdomsorganisationer bedriver verksamhet för och av unga, är demokratiskt uppbyggda och självständiga. Idrottsföreningar och studiecirklar kan ibland vara svåra att skilja från ungdomsorganisationer då de kan uppfylla samma krav. Den tydligaste skillnaden är att idrottsföreningar uteslutande bedriver idrottsaktiviteter, och är anslutna till Riksidrottsförbundet. Studiecirklar bedriver folkbildningsverksamhet och är i regel anslutna till Folkbildningsrådet. Skillnaderna handlar alltså framför allt om syftet med föreningarnas verksamhet, vilket i denna granskning ställs mot kommunernas och landstingens syfte med stödet till dem. De kommuner och landsting som inte har specifikt stöd till ungdomsorganisationer har vi bett besvara frågorna utifrån det föreningsstöd de har och som också kan nyttjas av ungdomsorganisationer.

För att kunna inleda ett förbättringsarbete krävdes en studie av villkoren på lokal nivå.

Många ungdomsorganisationer finns på lokal, regional och nationell nivå. För att skilja dem åt i denna rapport används begreppet ungdomsföreningar för att beskriva de lokala sammanslutningarna och ungdomsorganisationer för att beskriva de regionala och nationella. I vissa fall används också begreppet ungdomsorganisationer som samlingsbegrepp för samtliga tre nivåer.

Förutsättningarna för ungas organisering utgörs av flera olika komponenter. Delvis handlar det om stöd från kommuner och landsting i form av exempelvis bidrag, personalresurser, tillgång till lokaler och material. Det kan även handla om förutsättningar som ligger utanför kommunernas och landstingens möjligheter att påverka som exempelvis bankernas regler. Denna rapport fokuserar på de villkor som kommuner och landsting ansvarar för vad gäller ungas organisering.

Enkäten skickades via email till ansvariga för stödet till ungdomsorganisationer i samtliga Sveriges kommuner och landsting. 82 %¹ av landstingen och 80 %² av kommunerna har svarat på enkäten. Det får anses vara en mycket hög svarsfrekvens, framför allt för kommunerna. Bland de som inte svarat på enkäten har det inte gått att utskönja något mönster som förklarar varför vissa landsting och kommuner inte svarat. Därför anses studien ha ett representativt urval. Enkäten finns i Appendix2 sid 27.

¹ Region Gotland har svarat för både kommun och regionen genom enkäten skickad till kommunerna.

² I Göteborgs kommun är stödet till ungdomsföreningar uppdelat på stadsdelsförvaltningarna. Både Göteborgs stad Majorna Linné och Göteborgs stad Angered har svarat på enkäten. Deras svar räknas här som ett svar.

**”Om vi hade ungdoms-
organisationer i kom-
munen så hade de fått
samma stöd och in-
formation genom alla
de kommunikations-
kanalerna som idrotts-
föreningarna får.”**

Citat från enkäten

Resultat

Den statistik som lyfts fram i denna rapport är den som är mest intressant och relevant för förutsättningarna för ungas organisering. De resultat som presenteras här är alltså ett urval av svaren på frågorna som ställts i enkäten. Resultaten presenteras i procent av den totala andelen svarande per fråga, om inte annat anges. Bortfallet per fråga redovisas i ett appendix i slutet av rapporten.

Det nationella stödet till ungdomsorganisationer är till stor del utformat av Utbildningsdepartementet genom en förordning som i sin tur tolkas och verkställs av Ungdomsstyrelsen. Dessa regler har nyligen genomgått en förändring genom en ny förordning som trädde i kraft våren 2011 och som börjar tillämpas från och med bidragsåret 2013, med underlag från 2012.

Nationell politik fungerar ofta normerande för den lokala politikens utformning. Det nationella stödet till ungdomsorganisationer skulle därför kunna vara normerande för det kommunala stödet och utgöra en slags utgångspunkt i utformandet av kommunala stödssystem. Av denna anledning används det nationella stödssystemet som utgångspunkt när kommunernas och landstingens stöd granskas i denna rapport.

Sammanfattande bild

Generellt sett finns det många likheter mellan landstingens stöd till ungdomsorganisationer och det nationella stödet. Däremot finns en mycket stor variation mellan kommunernas stöd. Därför fokuserar denna rapport på stödet från kommunerna och de resultat som uppkommit genom kommunernas svar på enkäten. Delar av landstingens stöd lyfts dock upp där det är relevant.

Det är tydligt att många kommuner inte har ett specifikt stöd till ungdomsföreningar. Ungdomsföreningar får därmed stöd utifrån samma principer som andra organisationer. Många kommunala stödssystem tycks vara utvecklade utifrån idrottsföreningar, eller andra organisationer. Det innebär att villkoren inte alltid är anpassade för den verklighet som ungdomsföreningar verkar inom, vilket försvårar ungas organisering.

En intressant och oroande slutsats från den genomförda enkätstudien är att ungdomsföreningar inte tycks vara ett etablerat begrepp. Ett flertal kommuner har svarat att de inte vet vad en ungdomsförening är och att de inte har någon i sin kommun. Att ungdomsföreningar inte är ett etablerat begrepp kan bero på att den bredd och mångfald som finns bland ungdomsföreningar gör begreppet svårt att greppa. Detta är oroande då det försvårar möjligheterna att förstå värdet av ungdomsföreningars verksamhet och därmed varför ungdomsföreningar bör stödjas. I förlängningen riskerar detta att skapa mycket bristfälliga förutsättningar för ungas organisering i många kommuner.

Syfte med stöd till ungdomsorganisationer

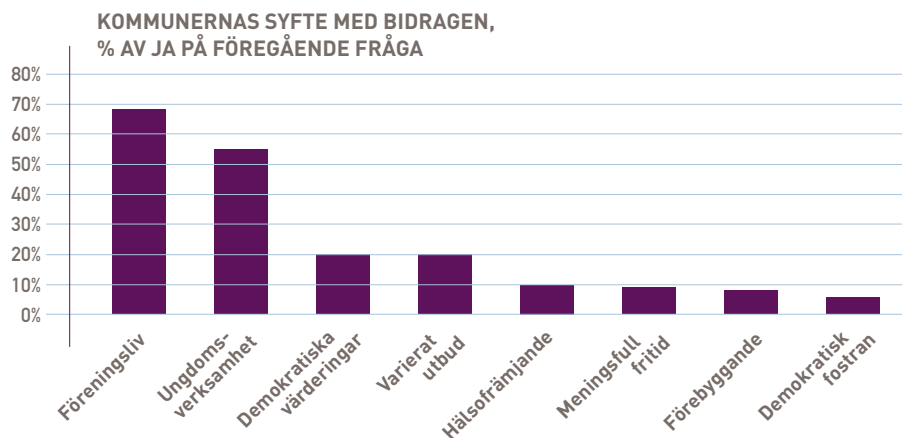
Enkäten inleddes med en fråga om syftet med stödet till ungdomsorganisationer. Syftet med att stödja ungdomsorganisationer styr hur stödet utformas. Därför lägger svaren på denna fråga grunden för de övriga resultat som presenteras i denna rapport.

32 % av kommunerna som svarade på frågan uppger att de inte har något politiskt beslutat syfte med bidragen till ungdomsföreningar. Detta svar kan givetvis bero på hur frågan har tolkats. Vissa kommuner har inget specifikt stöd till ungdomsföreningar och kan därför ha svarat nej. Å andra sidan har flera av de kommuner som inte har något specifikt stöd till ung-

domsföreningar svarat ja på frågan ovan. Det kan jämföras med att 11 % av lands-
tingen har svarat nej på samma fråga. En tydligare bild av kommunernas syften med
att stödja ungdomsföreningar framkommer vid granskningen av de syften som kom-
munerna angett att de har.

De som har angett att de har ett politiskt beslutat syfte med stödet till ungdoms-
föreningar har också fått svara på vad detta syfte är. Svaren de angett i en textruta har
sedan kategoriserats för att sammanställa dem. Eftersom kommunerna har kunnat
ange ganska långa svar som kan placeras i flera kategorier är den sammanlagda
summan över 100 % i detta diagram.

Kategorisering

Föreningsliv: Bidragen syftar till att stärka föreningslivet.

Ungdomsverksamhet: Bidragen syftar till att stärka ungdomsverksamhet.

Demokratiska värderingar: Bidragen syftar till att sprida värderingar om jämlikhet, jämställdhet, antidiskriminering, mångfald och/eller antirasism.

Varierat utbud: Bidragen syftar till att skapa ett varierat utbud av aktiviteter i kommunen.

Hälsöfrämjande: Bidragen syftar till att stärka hälsan hos kommunens invånare.

Meningsfull fritid: Bidragen syftar till att ge förutsättningar för en meningsfull fritid.

Förebyggande: Bidragen syftar till att förebygga social utslagning, drogmissbruk och utanförskap.

Demokratisk fostran: Bidragen syftar till att förebygga social utslagning, missbruk och/eller utanförskap.

Flest kommuner har angett att bidragen syftar till att stärka föreningslivet, följt av att
det riktar sig mot ungdomsverksamhet. Att bidragen till ungdomsföreningar syftar till
att stärka föreningslivet och främja ungdomsverksamhet kan verka logiskt. Dessa svar
pekar på att kommunerna ser att det finns egenvärden i dessa två syften. Egenvärden
som ofta (i 64% av fallen) kombineras och förklaras med andra syften. 36 % av de
som svarat att de har ett syfte anger dock inget ytterligare syfte med att ge bidrag till
ungdomsföreningar än att just stödja föreningslivet och främja ungdomsverksamhet.

Ett sådant syfte pekar på att en tydlig tanke bakom varför de stödjer ungdomsföreningar saknas.

Tillsammans utgör denna grupp, de som svarat att de inte har något syfte och de som inte svarat på frågan huruvida de har något syfte eller svarat utan att ange vad syftet är hela 62 %, som på ett eller annat sätt kan sägas sakna ett genomarbetat syfte med bidragen till ungdomsföreningar. Denna slutsats haltar något eftersom den räknar in bortfallet som det egentligen inte går att säga något om. Utan bortfallet är det alltså 54 % som inte har något tydligt politiskt beslutat syfte med bidragen.

Tydliga syften med stöd och bidrag utgör grunden för att kunna formulera relevanta krav och bygga upp rimliga förutsättningar för ungdomsföreningars verksamhet. För att verksamheten ska prioriteras är tydliga syften också centralt. Att så många som 54 % av kommunerna inte har tydliga syften är därför ett stort problem.

I övrigt är spridandet av demokratiska värderingar och att kunna erbjuda ett varierat utbud av aktiviteter för kommunens invånare prioriterat i 20 % av de kommuner som angivit ett syfte. 6 % av de som svarat att de har ett syfte har angett demokratisk fostran som ett av dem, medan 2 % har angett demokratiutveckling. Detta resultat tyder på att kommunerna i väldigt låg utsträckning ser ungdomsföreningar som de viktiga aktörer i arbetet att stärka demokratin som de verkligen är.

Sveriges kommuner ser väldigt olika ut, har olika förutsättning, invånarantal och sammansättning. Därför måste syftena med den verksamhet kommunen bedriver också se olika ut. LSU förespråkar inte ett gemensamt syfte för alla Sveriges kommuners stöd till ungas organisering, men ser att en stärkt diskussion och debatt kring frågan är nödvändig. Tydligare formulerade syften och en levande debatt kring vilken roll ungdomsföreningar bör ha i den kommunala verksamheten skulle säkerligen också leda till att stödet gav mer tillbaka till kommunerna.

54 % av kommunerna saknar ett tydligt politiskt beslutat syfte med bidragen till ungdomsföreningar.

Krav för stöd till ungas organisering

För att få stöd måste föreningarna uppfylla vissa krav som kommunerna ställer upp. Dessa krav har undersökts i den kartläggning som gjorts. Enligt den nya förordningen för statsbidrag till barn- och ungdomsorganisationer måste 60 % av organisationens medlemmar vara barn eller ungdomar, det vill säga mellan 6 och 25 år gamla. Genom enkäten undersöktes hur det såg ut på kommunnivå.

Att 86 % av kommunerna anger att de inte har några krav på andel ungdomar bland organisationens medlemmar kan bero på att många kommuner inte har ett specifikt stöd till ungdomsföreningar och därmed inte gör någon åtskillnad mellan ungdomsmedlemmar och vuxna medlemmar. Detta visar att kommunerna inte prioriterar ungas egen organisering utan tycker att unga lika väl kan organisera sig tillsammans med vuxna, eller separat men i så fall på samma villkor som vuxna.

Ungas egna och självständiga organisering och självständighet är något som betonas i den nya förordningen för statsbidraget till ungdomsorganisationer. Det finns ett värde i att unga organiserar sig på egen hand och får skapa sin egen fritid och sin egen verksamhet. Dels utifrån principen att unga själva bäst kan avgöra vad de själva ska syssla med, men också som ett sätt att stärka ungdomar genom att ge dem ett ökat ansvar och inflytande. Genom föreningslivet lär unga sig föreningsdemokrati samtidigt som de utvecklar och förnyar den. Flera demokratiska mötesmetoder som syftar till att engagera fler i beslutsfattandet och utjämna maktskillnader kommer från ungdomsorganisationer.

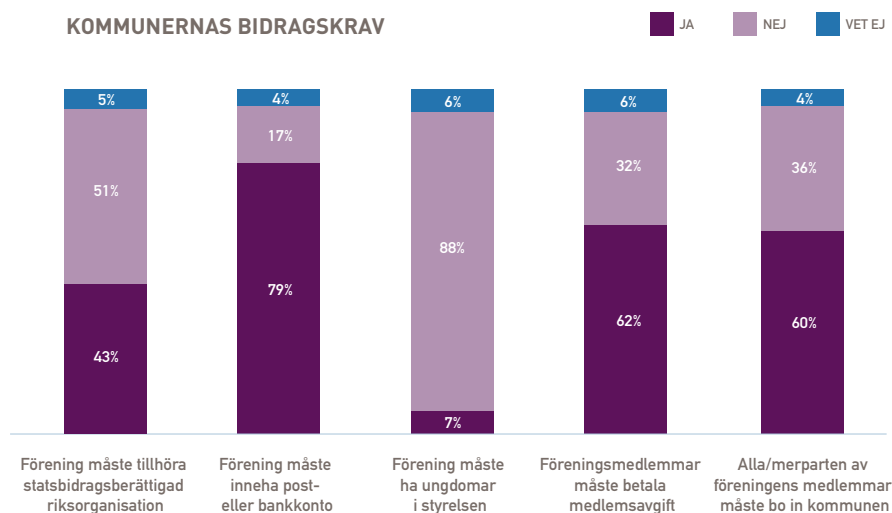
Vi har också ställt frågan mellan vilka åldrar kommunen menar att en person är ung. Även dessa svar varierar en del mellan kommunerna, och de skiljer sig även ofta från vad som slås fast i den nationella ungdomspolitiken. De vanligaste svaren är mellan 7 och 20 år, att jämföra med statsbidraget för barn- och ungdomsorganisationer där åldersspannet är 6 till 25 år. Även i kommunerna räknas sannolikt även barn med i de angivna åldersspannen. Riksidrottsförbundets rekommendationer för mellan vilka åldrar en person anses vara barn och ungdom är 7 till 20 år. Många kommuner verkar alltså ha utgått från dessa rekommendationer när de utformat sina regler.

Den åldersmässiga definitionen för att anses som ungdom har betydelse för hur en person påverkas av politiska satsningar och prioriteringar som ofta riktar sig till ungdomar eller skiljer på unga och vuxna. Propositionen *Makt att bestämma – rätt till välfärd* (prop. 2004/05:2), som ligger till grund för den nationella ungdomspolitiken, lyfter upp det kommunala självstyret och att det måste kunna finnas skillnader mellan hur olika kommuners politik utformas. Det står även *"Den nationella ungdomspolitiken har också ett övergripande ansvar för ungdomars möjligheter att utvecklas*

under jämlika och rättvisa villkor, oavsett vilken kommun ungdomarna bor i. Det är därför avgörande för ungdomspolitikens genomslag att de nationella målen och prioriteringarna är relevanta i kommunerna.” Då vilken kommun du bor i avgör dina möjligheter att organisera dig finns dock en rättviseproblematik kopplad till alltför stora skillnader kommuner emellan.

Studien har granskat flera krav som kommunerna ställer på föreningarnas verksamhet för att ge stöd.

Att nästan 80 % av alla kommuner kräver att föreningen innehar post- eller bankkonto kan verka rimligt eftersom stödet till organisationen måste komma in någonstans. Det är dock ett problem då många banker inte tillåter föreningar som drivs av personer under 18 år att öppna bankkonton. En stor del av ansvaret för detta problem ligger givetvis hos de banker som har sådana regler. Det finns ingen lag som säger att föreningar som drivs av personer under 18 inte får öppna bankkonton, ansvaret för dessa beslut ligger hos enskilda banker och bankkontor.

Att endast 7 % av kommunerna har krav på att ungdomar sitter i styrelsen kan diskuteras. Det finns inget sådant krav för statsbidraget till ungdomsorganisationer och det är en fråga där det finns olika åsikter bland Sveriges ungdomsorganisationer. Det säger dock en del om hur kommunerna ser på ungdomsinflytande och den ungdomsverksamhet som de bedriver och främjar. Det är inte nödvändigtvis unga som ska leda föreningarna enligt dessa kommuner. Samtidigt kan det ses som positivt att kommunerna inte lägger sig i föreningarnas interna uppbyggnad och demokrati.

15 % av kommunerna saknar stöd till nystartade föreningar och kräver tidigare verksamhet för att ge en förening stöd.

Ett annat problem är att 62 % av kommunerna kräver att föreningarnas medlemmar ska betala medlemsavgift. Detta försvårar framför allt organisering för ekonomiskt svaga ungdomar. Eftersom unga i regel är en ekonomiskt svag grupp försvårar det också för ungas organisering i allmänhet. Vissa föreningar har väldigt låga medlemsavgifter för att möta dessa krav och samtidigt underlätta för ekonomiskt svaga ungdomar att organisera sig. I slutändan är det avgiftens storlek som avgör hur stort detta problem blir.

I 60 % av kommunerna måste alla eller merparten av en förenings medlemmar bo inom kommungränsen för att föreningen ska få stöd. Många unga rör sig över kommungränser varje dag, mellan hemmet, skolan och andra aktiviteter. Dessa regler kan utgöra ett hinder som försvårar möjligheten för många unga att organisera

sig där de har sina vänner och sitt sociala sammanhang.

Nästan hälften av alla kommuner ställer kravet att föreningen måste tillhöra en statsbidragsberättigad nationell organisation för att få stöd. Detta gör det mycket svårt att starta ny verksamhet på kommunal nivå utan att ha en stark nationell organisation i ryggen och försvårar därmed skapandet av nya organisationer som kan växa fram på lokal nivå.

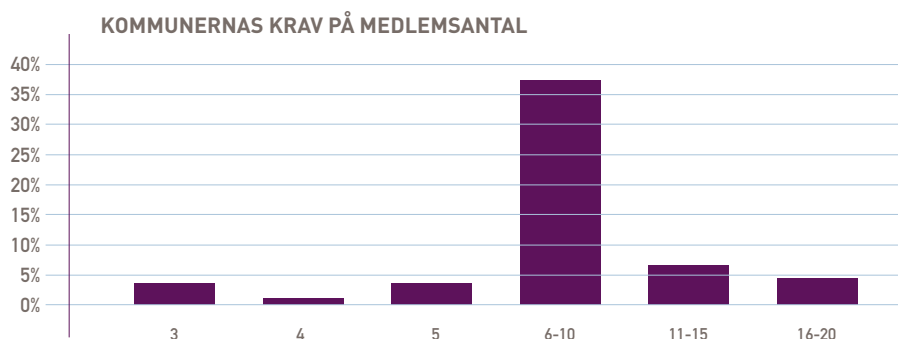
Förutsättningarna för att starta nya föreningar är intressant att granska närmare. Många ungdomar inleder sitt engagemang på lokal nivå, i lokala föreningar. Det är därför viktigt att det är lätt att starta nya föreningar och organisera sig kring sitt engagemang lokalt.

Vi har granskat ytterligare två faktorer som påverkar möjligheten att starta nya föreningar. Den ena är huruvida kommunerna ställer krav på tidigare års verksamhet för att få stöd och den andra huruvida de har någon form av stöd till nya föreningar. Vissa kommuner ställer inga krav på tidigare års verksamhet, vissa har stöd för att starta nya föreningar, och i vissa kommuner kombineras dessa förutsättningar. 15 % av kommunerna har inget stöd till nystartade föreningar, samtidigt som de kräver att föreningen ska ha tidigare verksamhet för att få stöd. Detta är ett stort problem eftersom det gör föreningar beroende av stöd från annat håll för att starta en ny förening i dessa kommuner. För att tillvarata engagemang och vilja att organisera sig borde stödsystemen vara utformade så att det är lättare att starta nya föreningar utan att behöva förlita sig på andra aktörer då ett rikt och levande föreningsliv ligger i kommunernas intresse.

Medlemsantal kommuner

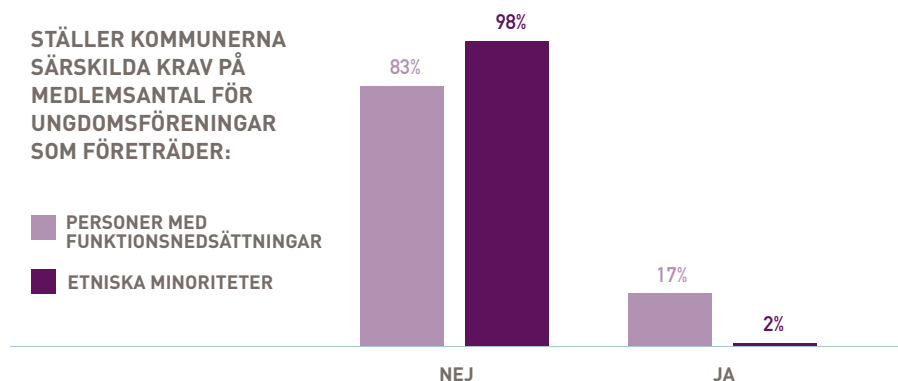
För statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer finns det krav på antal medlemmar i den nationella organisationen och på de föreningar som finns på lokal nivå. I den nya förordningen är det tidigare kravet att på den lokala nivån ha minst fem medlemmar borttaget och nu gäller minst tre medlemmar. I enkäten har vi ställt frågan om kommunerna har något krav på minsta antal ungdomsmedlemmar för att få kommunalt stöd. Vi har använt ordet ungdomsmedlemmar för att specificera att det handlar om unga som är medlemmar. I den nya förordningen för statsbidraget gäller kraven på antal medlemmar för personer mellan 6 och 25 år.

61 % av kommunerna har alltså sådana krav. De som svarat att de har krav på antalet ungdomsmedlemmar har också fått ange vilka krav de har.

Endast 4 % har alltså samma nivå som för statsbidraget. Resterande kommuner, av de som har krav på antal medlemmar, ställer alltså högre krav. Vanligast är mellan 6-10 medlemmar och inom den kategorin är 10 medlemmar det vanligast. Detta kan bero på att stödet inte är utformat för ungdomsföreningar utan utifrån andra former av organisering. Att stödet inte är anpassat efter ungdomsföreningars verklighet försämrar möjligheterna att få stöd. Det kan även påverka vilken hjälp och vilket bemötande ungdomsföreningar får från kommunerna.

För att få statsbidrag som ungdomsorganisation finns det undantag för antalet medlemmar för organisationer som organiserar personer med funktionsnedsättningar eller etniska minoriteter. Anledningen bakom dessa undantag är att dessa organisationer ofta har en betydligt mindre medlemsbas än andra organisationer. Vi har ställt frågan till kommunerna om de också gör denna typ av undantag.

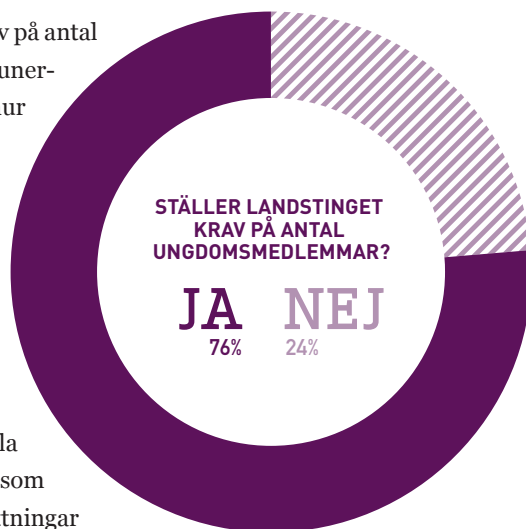
17 % av kommunerna gör denna typ av undantag för organisationer som organiserar personer med funktionsnedsättningar och endast 2 % för organisationer som organiserar etniska minoriteter. Detta kan utgöra ett hinder för möjligheterna att organisera dessa grupper, men eftersom kommunerna inte har så höga krav på medlemsantal är problematiken inte så omfattande.

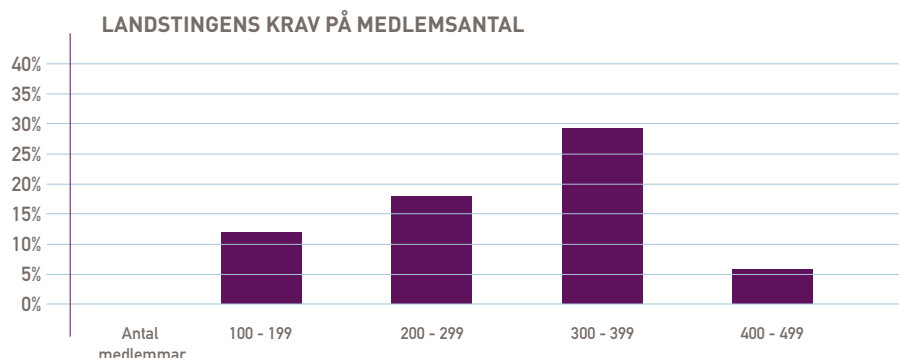
Medlemsantal landsting

Det är vanligare bland landstingen att ha krav på antal ungdomsmedlemmar än vad det är i kommunerna. Även för landstingen har vi frågat om hur många medlemmar de har som krav.

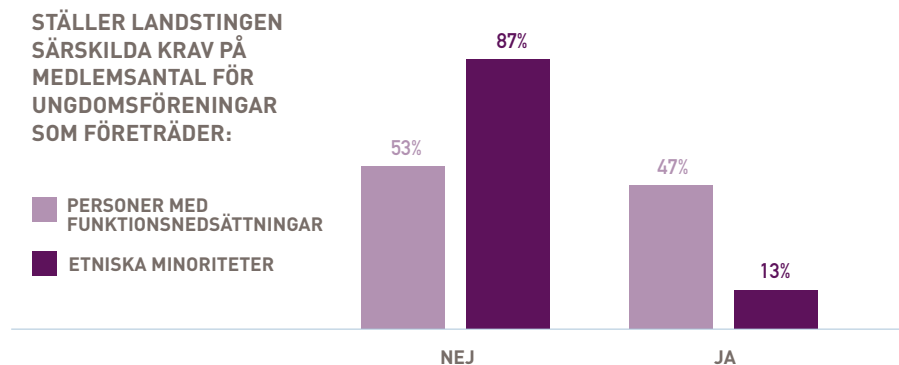
Det vanligaste är alltså att landstingen kräver mellan 300 och 399 medlemmar för att ge organisationerna stöd. Inget landsting har lägre krav än 100 medlemmar. Dessa siffror bör inte jämföras med kraven i statsbidraget eftersom de föreningar som statsbidraget syftar på är på lokal nivå.

Däremot är det intressant att förhålla dessa siffror till undantag för organisationer som organiserar personer med funktionsnedsättningar eller etniska minoriteter.

De flesta landsting gör inga undantag när det gäller medlemskrav för organisationer som organiserar personer med funktionsnedsättningar. Ännu färre gör det för organisationer som organiserar etniska minoriteter. 33 % av landstingen har krav på antal medlemmar som är lika höga för samtliga ungdomsorganisationer, inklusive de som företräder personer med funktionsnedsättningar. 64 % har krav på antal medlemmar som är lika höga för samtliga ungdomsorganisationer, inklusive ungdomsorganisationer som företräder etniska minoriteter. Två landsting har svarat nej på frågorna, men angett att de kan göra undantag i vissa fall i kommentarer till frågan i enkäten. Dessa siffror går att jämföra med statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer som gör denna typ av undantag och kräver 200 medlemmar nationellt.

Kravet är alltså lägre för hela landet än vad det är inom vissa landsting för dessa typer av organisationer. För många av dessa organisationer är det av denna anledning mycket svårt att få stöd på landstingsnivå. I vissa fall kan det finnas stöd till vuxenorganisationer som organiserar personer ur dessa grupper, där kraven ser annorlunda ut, men dessa lösningar missar värdet av att organisera dessa grupper som ungdomar.

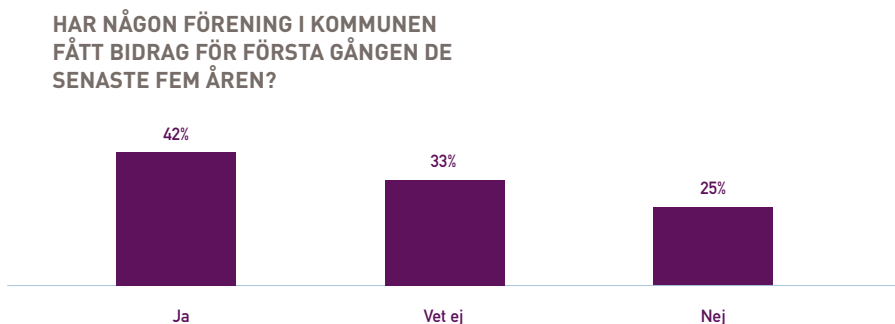
Hur många får stöd?

Denna studie fokuserar på förutsättningar för ungas organisering och frågorna vi ställt handlar i första hand om vilka förutsättningar den kommunala politiken ger. För att närmre kunna titta på effekten av de förutsättningar som finns har också frågor om hur många föreningar som får stöd i kommunerna ställts.

På frågan om hur många ungdomsföreningar som fick stöd av kommunerna 2010 har 9 % svarat inga, 17 % har svarat vet inte och 79 % har angett ett antal. Antalet föreningar som får stöd i de olika kommunerna korrelerar väl med storleken på kommunerna. Bland de kommuner som svarat att inga ungdomsföreningar fick bidrag 2010 finns framför allt mindre kommuner. När det gäller de 17 % som svarat att de inte vet hur många ungdomsföreningar som fick stöd under 2010 ligger både medianen och genomsnittet avseende befolkningsmängd över motsvarande siffror för hela landet. Det går alltså inte att förklara den bristande kunskapen om hur många föreningar som får bidrag med att det är små kommuner som inte har resurser att samla in den kunskapen.

Det finns också en tydlig korrelation mellan att ha ett syfte med bidragen och att ge stöd till ungdomsföreningar. 81 % av de kommuner som har ett syfte med stödet ger stöd till föreningar, medan endast 45 % av de som inte har något syfte ger stöd. Syftets betydelse för att ge stöd är alltså mycket stort och dessa siffror stödjer tesen att det är lätt att prioritera bort en verksamhet som det inte finns tydliga syften med. Det kan även vara så att vissa kommuner inte vill stödja ungdomsföreningar, inte har ett syfte med det och inte heller gör det.

Frågan om hur många ungdomsföreningar som fick bidrag 2010 följdes upp med en fråga om hur många nya föreningar som fått bidrag de senaste fem åren. På denna fråga fick vi följande svar:

Att så många som 25 % av kommunerna uppger att inga nya föreningar har fått bidrag de senaste fem åren är ett problem som visar på att de förutsättningar vi beskrivit ovan för att starta nya föreningar är undermåliga i många kommuner.

Det är också problematiskt att 33 % av kommunerna inte vet ifall nya föreningar fått stöd de senaste fem åren. Det kan vara så att de som svarat på frågan inte haft rätt kunskap, eller att det varit svårt att ta reda på siffrorna för de senaste fem åren. I vilket fall är det problematiskt att kunskapen inte finns då kunskap om hur dessa system ser ut och fungerar i praktiken, samt vilka konsekvenser de har måste utgöra grunden för att utveckla och förbättra dem.

**81 % av kommunerna
som har ett syfte med
stödet till föreningarna
ger bidrag jämfört med
45 % av de som inte har
något syfte.**

Stödets storlek

Statliga, kommunala och landstingsbidrag utgör en viktig del av finansiering för ungas organisering, och är ofta grunden och tryggheten i en långsiktig verksamhet. I enkäten ställdes en rad frågor kring olika typer av bidrag och deras storlek. Tyvärr är svarsfrekvensen så låg bland dessa frågor att det är svårt att säga så mycket om storleken på bidragen till ungdomsföreningar, förutom att det är väldigt oklart hur mycket pengar som fördelas till ungdomsföreningar i Sveriges kommuner.

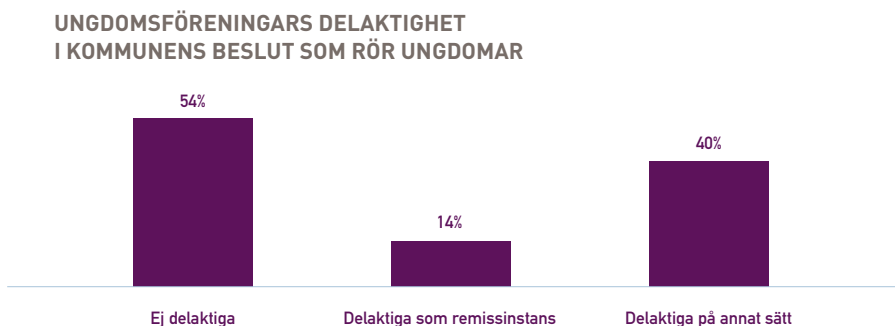
Att det saknas en tydlig bild av hur mycket kommunerna spenderar på att stödja ungdomsföreningar är ett problem, delvis eftersom det försvårar möjligheterna att granska i vilken mån de prioriterar denna verksamhet och möjligheterna att jämföra hur det ser ut i olika kommuner. Svårigheterna att ge tydliga svar om bidragens storlek förstärker också den samlade bilden av en övergripande otydlighet kring stödet till ungdomsföreningar, med otydliga syften.

När det gäller vilken typ av stöd som kostar kommunerna mest finns någorlunda tydliga svar. 66 % av de kommuner som svarat på frågan om vilken typ av stöd som kostar mest har angivit att det är lokalkostnader som utgör den största kostnaden. Även detta stärker bilden av att stödet i första hand går till idrottsföreningar, som ofta har höga lokalkostnader för idrottshallar och anläggningar.

Landstingen ger tydligare svar på frågorna om stödets storlek, men de är svåra att jämföra med varandra då de beräknar summorna på olika sätt och inkluderar olika kostnader i de svar de angivit.

Ungdomsorganisationers inflytande och deltagande

Ungas inflytande och representation i politiken är ett prioriterat område inom den nationella ungdomspolitiken, som ett av fem huvudområden i propositionen *Makt att bestämma – rätt till välfärd* (prop. 2004/05:2). Vi har undersökt hur det ser ut med delaktighet och inflytande i kommunerna genom att fråga om ungdomsföreningar är delaktiga i beslut som rör ungdomar.

På denna fråga har de svarande kunnat ange både alternativet ”Ja, som remissinstans” och ”Ja, på annat sätt”, varför den totala summan är över 100 % i detta diagram. I över hälften av kommunerna är ungdomsföreningarna inte delaktiga i kommunens beslut som rör ungdomar. 14 % har svarat att ungdomar är delaktiga som remissinstans och 40 % på annat sätt. Bland dessa 40 % är det nästan uteslutande genom ungdomsråd som ungdomar är delaktiga i det kommunala beslutsfattandet. Ungdomsråd är egentligen en struktur för att involvera unga i beslutsfattande genom att organisera dem och inte ett sätt att involvera ungdomsföreningar.

Samma fråga ställdes till landstingen och svaren visade att landstingen inte är mycket bättre på att involvera ungdomsorganisationer i beslut som rör ungdomar. 53 % av landstingen har svarat nej på frågan, 18 % att ungdomsorganisationer tillfrågas som remissinstans och 29 % att de involveras på andra sätt. De som angett det sista alternativet har svarat att det sker i samtal kring bidragen eller i dialogmöten.

Den främsta anledningen till att involvera ungdomsorganisationer istället för enskilda unga individer i beslutsfattande är att organisationer har en representativ bas och kan prata för en större grupp, till skillnad från enskilda individer som endast kan representera sig själva. De har dessutom sakkunskaper om de specifika frågor de arbetar med och organiserar sig kring.

I propositionen *Makt att bestämma – rätt till välfärd* (prop. 2004/05:2) står det ”Regeringens bedömning: Kommunernas arbete med en sektorsövergripande, kun-

skapsbaserad ungdomspolitik med hög grad av ungdomsmedverkan bör utvecklas ytterligare.” Utifrån de resultat vi har fått fram i enkätstudien ser vi att det finns ett fortsatt behov av att jobba vidare med att stärka ungdomsmedverkan i ungdomspolitiken, särskilt när det gäller ungdomsföreningars deltagande och medverkande.

Slutsatser

Det främsta motivet bakom arbetet med denna enkätstudie för att kartlägga villkoren för ungas organisering på lokal nivå var bristen på samlad kunskap om hur det förhåller sig. Att det fanns stora skillnaderna mellan kommunernas olika system, och att kommunernas varierande förutsättningar och storlek skulle göra det svårt att ställa frågor som var anpassade till alla var tydligt redan innan studien. Svaren på enkätens frågor visar att det var ännu svårare än väntat och många frågor är fortfarande obesvarade. Det saknas till exempel tydlig och avgränsad fakta om villkoren för ungas organisering på kommunal nivå vad gäller omfattning på stödet. Denna fråga och flera andra kommer LSU att fortsätta söka svar på genom fördjupade kartläggningar.

– Tydliga syften med stöden saknas

För att kunna formulera relevanta krav och bygga upp rimliga förutsättningar för ungdomsföreningars verksamhet bör det finnas ett tydligt syfte bakom stöden och bidragen. I tider av ekonomisk kris och nedskärningar inom den kommunala sektorn är det extra viktigt att det finns tydligt formulerade syften för att denna verksamhet ska prioriteras. När budgetar minskas och varje utgift ifrågasätts kommer bara de som tydligt och starkt försvaras att stå kvar. Om kommunerna skär ned på detta stöd försvinner en viktig del av den lokala verksamheten och fritidssysselsättningen för unga och en central del av den personliga utvecklingen såväl som förutsättningarna för en stark lokal gemenskap.

Synen på ungdomsorganisationer behöver förändras och uppvärderas. En uppvärdering av ungdomsorganisationers betydelse i kommunerna skulle göra att syftena med stödet till dem blev tydligare. Denna rapport visar att kommuner som har ett syfte med bidragen till ungdomsorganisationer i större utsträckning ger bidrag än de som saknar syfte. Utifrån denna slutsats är de bristande syftena ett stort problem.

– Ungas egna organisering prioriteras inte

En anledning till att det är svårt att få en samlad bild av de lokala villkoren är att det i många kommuner inte finns något specifikt stöd till ungdomsföreningar. Stödet till föreningslivet är samlat för hela föreningslivet och villkoren är ofta desamma. Att mindre kommuner med små resurser inte kan ha olika system för olika typer av organisationer är inte så konstigt. Det är dock ett stort problem när villkoren inte är anpassade efter den verksamhet som föreningarna bedriver. Generellt utformade system bör vara

inkluderande och öppna för att ge stöd till en bred och varierad verksamhet. Förutom att exkluderande system inte ger stöd till alla typer av föreningar, minskar de kontaktytorna med dessa föreningar och skapar kunskapsluckor om dem. Ungdomsföreningar drabbas ofta av denna exkludering, vilket kan leda till en felaktig bild av ungas organisering samt att många unga går miste om forum och kanaler för inflytande.

Kartläggningen ger också flera svar som tyder på att stödet till föreningslivet ofta är utformat efter idrottsföreningarnas verklighet. Idrottsrörelsens betydelse och bidrag till samhällsutvecklingen ska inte underskattas, men det ska inte heller ungdomsorganisationers. Ungdomsorganisationer ger unga en plats att pröva sig fram, lära sig demokratiska spelregler och dra lärdomar av arbetet, vilket utvecklar och förstärker den svenska demokratin. Rätten att organisera sig är en central del av den svenska demokratin och den kräver extra resurser för att den ska kunna tillhandahållas unga, eftersom unga generellt har sämre förutsättningar att organisera sig. Ett starkt civilsamhälle där många människor vet hur man påverkar beslut och förstår processer och strukturer i samhället utgör grunden för vår demokrati och vårt öppna samhälle.

I många kommuner är ungdomsföreningar inte ett etablerat begrepp. Det blir också tydligt i kartläggningen att många kommuner har stödsystem som inte är uppbyggda för att stödja ungas egen organisering. Istället verkar ungdomsverksamhet ofta ses som något som vuxna kan erbjuda unga för att hålla dem sysselsatta. Denna syn på hur ungas fritid ska organiseras bygger på föreställningen att unga är oförmögna att själva ta ansvar för sina egna aktiviteter och sin egen fritid. En föreställning som hämmar skapandet av aktiva samhällsmedborgare och utvecklingen av demokratin.

– Ungdomsföreningar ses inte som aktörer i demokratiutvecklingen

Synen på ungdomsföreningar som brukare av verksamhet snarare än skapare återspeglas också i vilken roll de anses ha i kommunernas demokratiarbete. Kommunernas syfte med bidragen till ungdomsföreningar visar att ungdomsföreningar bör lära sig av vuxna, av etablerat föreningsliv och av kommunen vad demokrati handlar om, i de fall de alls anses vara en del av demokratiarbetet. De anses också kunna fungera som spridare av demokratiska värderingar, men i liten utsträckning utveckla demokratin och skapa sina egna demokratiska strukturer.

För många unga är en ungdomsförening det första verkliga mötet med demokratiska system och strukturer, första gången de verkligen är en del av det. I dessa möten utvecklas nya tankar, idéer och metoder för hur demokratin kan stärkas, utvecklas och förbättras. Samtidigt förstärks och sprids demokratins kärnvärden genom ungdomsföreningars verksamhet. Att så pass få kommuner och landsting involverar ungdomsorganisationer i beslut som rör ungdomar är också ett bevis på att ungdomsorganisationer inte tas tillvara i kommunernas och landstingens demokratiarbeten.

”Vi har inga speciella bidrag för ungdomsorganisationer och det känns inte bra. Vi jobbar för att kunna få en bra dialog med ungdomarna och där gör kulturskolan en stor insats, men tyvärr når vi inte alla där. Målet ska vara att det skall finnas en ungdomsansvarig i vår kommun.”

Citat från enkäten

Rekommendationer

Med denna rapport hoppas LSU starta en diskussion om vikten av att stödja ungas organisering och uppmärksamma ungdomsorganisationers betydelse för samhällsutvecklingen. En sådan diskussion är början på arbetet med att uppfylla de rekommendationer som vi presenterar nedan. Genom en ökad debatt och diskussion om dessa frågor hoppas vi kunna lägga grunden för ett ökat engagemang och en stärkt vilja att förbättra och förtydliga den något dystra och otydliga bild som denna kartläggning målar upp.

Vi är dock övertygade om att orsaken bakom denna bild inte handlar om bristande vilja att skapa goda förutsättningar för unga att driva sina egna föreningar, skapa sin egen verksamhet och fritid samt få ökad makt att påverka sin omgivning. Det samlade intrycket av denna kartläggning visar att det handlar om en avsaknad av förståelse för vikten av ungas organisering och vikten av att ge ett specifikt stöd till just ungas egen organisering. Vi ser även att LSU har en viktig roll i att tydligare lyfta vikten av ungas organisering och de värden ungdomsorganisationer skapar.

För att förändra den dystra bild som tecknats i denna rapport ger vi följande rekommendationer:

1. Uppvärdera synen på ungdomsorganisationer

Ungdomsorganisationer måste tillskrivas det värde de förtjänar och erkännas för vad de bidrar med till samhällsutvecklingen. Rätten att organisera sig måste stärkas och försvaras. Genom att utveckla och stärka demokratin, ge unga makt över sin egen fritid och omgivning förbättrar ungdomsorganisationer vardagen för unga och utvecklar samhället.

2. Stärk kunskapen om villkoren för ungas organisering

Den bristande kunskapen kring villkoren för ungas organisering och möjligheten att jämföra dem är ett hinder för möjligheterna att utveckla och förbättra dem. En mer kontinuerlig insamling av kunskap inom detta område med tydligare ramar för rapportering vore önskvärd. För att mindre kommuner som har begränsade resurser till sådant arbete inte ska bli för tungt belastade skulle kommun- eller regionförbunden kunna ta ett större ansvar i ett sådant arbete.

3. Utveckla stödsystemen för ungas organisering

LSU tror inte på nationellt styrda system med den kommunala politiken för stöd till ungas organisering. Sveriges kommuner har olika förutsättningar och är olika stora. Systemen måste anpassas efter dessa skillnader. Unga har andra förutsättningar än vuxna för att organisera sig och få makt över sin omgivning. Ungdomsorganisationer har också andra typer av verksamhet än andra föreningar. Därför är det viktigt att stödja ungas egen organisering och göra det genom specifika system. Utifrån de slutsatser som presenteras i denna rapport bör nya stödsystem för ungas organisering utvecklas där det behövs. Dessa bör ses över regelbundet för att utvecklas i enlighet med den verklighet de verkar inom. Även här skulle kommun- och regionförbund kunna fungera som ett stöd. LSU planerar att fördjupa kartläggningen av de lokala villkoren för ungas organisering för att utveckla processtöd för framtagande av nya stödsystem och rekommenderar kommuner som vill utveckla sina system att ta hjälp av LSU i det arbetet.

APPENDIX 1. BORTFALL

Nedan redovisas bortfall endast för de enkätfrågor som hänvisas till i rapporten.

BORTFALL ENKÄTER TILL KOMMUNER

Fråga	Bortfall antal	Bortfall procent
Har kommunen ett politiskt beslutat syfte för bidragen till ungdomsorganisationerna?	14	6%
Har ni krav på en särskild andel ungdomar bland organisationernas medlemmar?	15	6%
Mellan vilka åldrar räknas man som ungdomsmedlem?	37	17%
Ställer ni något av följande krav på organisationernas verksamhet?	9-15	4-6%
Krävs ett visst antal år av dokumenterad verksamhet före det att man söker stöd?	13	6%
Finns det ett särskilt stöd för nystartade föreningar?	18	8%
Krävs ett minsta antal ungdomsmedlemmar för att få stöd?	13	6%
Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder personer med funktionsnedsättningar?	13	6%
Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder etniska minoriteter?	13	6%
Ungefär hur många ungdomsorganisationer fick bidrag 2010?	20	9%
Ungefär hur många nya föreningar fick bidrag de senaste fem åren?	19	9%
Är ungdomsorganisationerna delaktiga i beslut som rör ungdomar?	25	11%

BORTFALL ENKÄTER TILL LANDSTING

Fråga	Bortfall antal	Bortfall procent
Har landstinget ett politiskt beslutat syfte för bidragen till ungdomsorganisationerna?	0	0%
Krävs ett minsta antal ungdomsmedlemmar för att få stöd?	1	6%
Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder personer med funktionsnedsättningar?	2	11%
Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder etniska minoriteter?	3	17%
Är ungdomsorganisationerna delaktiga i beslut som rör ungdomar?	1	6%

APPENDIX 2. ENKÄTEN

Den elektroniska enkät som skickades till samtliga Sveriges kommuner. Samma enkät skickades till landstingen, men med små justeringar för att anpassas till deras verksamhet.

Kommunalt stöd till ungdomsorganisationer [COPY]
(förutom idrottsföreningar och studiecirklar)

Samtliga frågor i enkäten gäller ungdomsorganisationer förutom idrottsföreningar och studiecirklar

Ange kommunens:

Namn

Kommunkod

Mål och syften

Har kommunen ett politiskt beslutat syfte för bidragen till ungdomsorganisationerna?

☐ Nej

☐ Ja, nämligen

Har kommunen politiskt beslutade mål för bidragen till ungdomsorganisationerna?

☐ Nej

☐ Ja, nämligen

Krav och kriterier

Har ni krav på en särskild andel ungdomar bland organisationernas medlemmar?

☐ Nej

☐ Ja, ange i %

Mellan vilka åldrar räknas man som ungdomsmedlem?

Från

Till

Krävs ett minsta antal ungdomsmedlemmar för att få stöd?

☐ Nej

☐ Ja, nämligen

Krävs ett visst antal år av dokumenterad verksamhet före det att man söker stöd?

☐ Nej

☐ Ja, nämligen

Ställer ni något av följande krav på organisationernas verksamhet?

	Ja	Nej	Vel ej
Alla/merparten av medlemmarna bor i kommunen	☐	☐	☐
Organisationen tillhör en statsbidragsberättigad riksorganisation	☐	☐	☐
Demokratisk uppbyggnad	☐	☐	☐
Medlemsavgift	☐	☐	☐
Deltar i kommunens föreningsregister	☐	☐	☐
Innehar post- eller bankkonto	☐	☐	☐
Ungdomar i styrelsen	☐	☐	☐
Är öppen för alla	☐	☐	☐
Inte gynnar medlemmarnas ekonomiska intressen	☐	☐	☐
Inte erhåller annat kommunalt stöd	☐	☐	☐
Läroplan/plan/policy	☐	☐	☐
Tillgänglighetsplan/policy	☐	☐	☐
Mångfaldsplan/policy	☐	☐	☐
Drogpolicy	☐	☐	☐

Har ni andra krav på ungdomsorganisationernas verksamhet än de som nämns ovan?**Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder personer med funktionsnedsättningar?**

- ☐ Nej
☐ Ja

Har ni andra krav på medlemsantal för ungdomsorganisationer som företräder etniska minoriteter?

- ☐ Nej
☐ Ja

Kommentarer:

Ange summan av kommunens bidrag till samtliga ungdomsorganisationer under 2010

Grund/föreningsbidrag (för föreningarnas drift), kr:

Verksamhets/aktivitetsbidrag (för föreningarnas verksamheter), kr:

Projektstöd (för särskilda projekt), kr:

Utbildning (medlems- och ledarutbildning), kr:

Ungefär hur många ungdomsorganisationer fick bidrag 2010?

- ☐ Inga
☐ Vet ej
☐ Antal

Ungefär hur många nya föreningar fick bidrag de senaste fem åren?

- ☐ Inga
☐ Vet ej
☐ Antal

Finns det ett särskilt stöd för nystartade föreningar?

- ☐ Nej
☐ Ja, nämligen följande former av stöd

Finns det möjligheter att ansöka om en mindre summa pengar för olika tillfälliga aktiviteter eller verksamheter, sk "lösa pottar", "snabba slantar" eller liknande?

- ☐ Nej
☐ Ja, under 2010 fanns i kronor en pott på

Har ni utöver de redan nämnda bidragen även andra former av stöd till ungdomsorganisationer?

- ☐ Nej
☐ Servicepersonal
☐ Nolltaxa för lokaler
☐ Bidrag till lokalkostnader
☐ Material
☐ Tryck/kopiering
☐ Utskick
☐ Annonsering
☐ Ja, nämligen

Rangordna vilka former av stöd som kostar mest för kommunen

	Minst			Mest	Vet ej
Kontanta bidrag	☐	☐	☐	☐	☐
Lokaler	☐	☐	☐	☐	☐
Persontligt stöd (service och administration)	☐	☐	☐	☐	☐
Annat	☐	☐	☐	☐	☐

Kommentarer:

Kan du i kronor göra en uppskattning av kommunens sammanlagda kostnader för stöd och bidrag till ungdomsorganisationerna under 2010?

Utöver det i frågorna ovan inkluderar denna uppskattning dessutom:

Kommunikation och delaktighet

Är ungdomsorganisationerna delaktiga i kommunala beslut som rör ungdomar?

- ☐ Nej
☐ Ja, som remissinstans
☐ Ja, på annat sätt

Har kommunen en särskild kontaktperson med ansvar för bidragen till ungdomsorganisationerna?

- ☐ Ja
☐ Nej

Vilken/vilka förvaltningar ansvarar för stödet till ungdomsorganisationerna?

- ☐ Fritidsförvaltning
☐ Kulturförvaltning
☐ Kultur- och fritidsförvaltning
☐ Socialförvaltning
☐ Barn- och ungdomsförvaltning
☐ Skol/utbildningsförvaltning
☐ Annan

Finns det möjlighet för ungdomsorganisationerna att få hjälp i ansökningsprocessen?

☐ Nej

☐ Ja, på följande vis

Använder ni följande kommunikationskanaler i kontakten med ungdomsorganisationerna?

	Ja	Nej
Informationsträffar	☐	☐
Personliga möten	☐	☐
Mottagning vid särskilda tider	☐	☐
Telefon	☐	☐
Brev, inklusive e-post	☐	☐
Särskild webbplats	☐	☐
Facebook	☐	☐
Twitter	☐	☐

Ange din e-postadress för utskick av rapport och möjliga uppföljningsfrågor

Nedan finns utrymme för ytterligare kommentarer:

Kontakta anders.kassman@esh.se om du har frågor kring undersökningen

Om LSU

Ungdomsorganisationer förändrar och förbättrar unga människors vardag. Att gemensamt driva en ungdomsorganisation ger unga en möjlighet till makt och resurser för att påverka sin egen omgivning. De är mötesplatser för över en halv miljon unga medlemmar i Sverige som genom sitt engagemang får unik kompetens och ett sammanhang för sina idéer. LSU samlar Sveriges ungdomsorganisationer för att vi gemensamt ska förbättra förutsättningarna för ungas organisering, i Sverige och i världen.

LSU utgörs av 73 självständiga, demokratiskt uppbyggda, nationella organisationer. Vi är en ideell organisation, partipolitiskt och religiöst obunden, av och för ungdomsorganisationer. Våra medlemsorganisationer har olika verksamhet som baseras på till exempel intressen, politik, religion, etnicitet, sexualitet eller funktionalitet. Gemensamt är att vi är unga som har gått samman i olika organisationer för att vi vill förändra, umgås och utvecklas.

Vi är en mötesplats för unga och ungdomsorganisationer där de kan skaffa kunskap, kontakter och erfarenheter. Genom att anordna utbildningar för unga ledare, sprida kunskap och påverka politiska beslut vill vi stärka det unga civila samhället, i Sverige och världen.

